
Fra mormonandgay.lds.org.

Gud elsker alle sine børn

Der er ikke noget, der viser dybden i og rækkevidden af Guds kærlighed bedre, end hans villighed til at ofre sin Søn, så vi, hans børn, kan overvinde døden og modtage tilbuddet om evigt liv. »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv« (Joh 3:16). Der er ikke noget stærkere udtryk for Jesu Kristi kærlighed end hans villighed til at give sit liv for menneskehedens synder og således kompensere for al lidelse og uretfærdighed og bryde dødens bånd for alle (se Alma 7:11-13). »Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner« (Joh 15:13).

I en tale ved generalkonferencen i oktober 2009 beskrev præsident Dieter F. Uchtdorf Guds kærlighed:

»Gud ser ikke på det ydre. Jeg tror, at han ikke bekymrer sig det ringeste om, hvorvidt vi bor i et slot eller en hytte, om vi ser godt ud eller vi ikke er videre kønne, om vi er berømte eller glemte. Skønt vi er ufuldstændige, elsker Gud os fuldstændigt. Skønt vi er ufuldkomne, elsker han os fuldkomment. Skønt vi føler os fortabte og uden kompas, omslutter Guds kærlighed os helt og holdent.

Han elsker os, fordi han er fyldt med et uendeligt mål af hellig, ren og ubeskrivelig kærlighed. Vi er vigtige for Gud, ikke på grund af vores CV, men fordi vi er hans børn. Han elsker hver eneste af os« (se »Guds kærlighed«, oktoberkonferencen 2009).

Gud elsker enhver af os. Han elsker dem af en anden tro og dem uden tro. Han elsker dem, der lider. Han elsker den rige og den fattige lige meget. Han elsker mennesker af enhver race og kultur, den gifte og ugifte, og dem, der føler sig tiltrukket af folk af samme køn, eller som betegner sig som bøsse, lesbisk eller biseksuel. Og Gud forventer, at vi følger hans eksempel.

Vi er blevet befalet at elske Gud og hinanden.

»Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.« Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv« (Matt 22:37-39).

»Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer« (Joh 15:12).

Vi viser vores kærlighed til Gud ved at holde hans bud (se Joh 14:15) og ved at elske hinanden (se Joh 13:34). Har I et medlem af familien eller en ven, der føler sig tiltrukket af det samme køn, eller som identificerer sig som homoseksuel, så elsk dem. Præsident Henry B. Eyring har sagt:

»Hvis I ønsker at komme tæt på en, som har stået jer nær, men som I er gledet væk fra, så ved I, hvad I skal gøre. I finder en måde at tale med dem på, I lytter, og I finder ud af, hvad I kan gøre for hinanden. Jo oftere det sker, jo længere det foregår, jo dybere bliver den gensidige hengivenhed.

Hvis der går lang tid, hvor man ikke taler sammen, så lytter man mindre, man gør mindre, og båndet mellem jer svækkes. Gud er fuldkommen og almægtig, og I og jeg er almindelige dødelige. Men han er vores Fader, han elsker os, og han giver os samme mulighed for at komme tættere på ham, som en god ven ville. Og vi gør det på nogenlunde samme måde: Vi taler, vi lytter og vi gør noget« (se »At komme Gud nærmere,« aprilkonferencen 1991).

I viser Gud jeres kærlighed til ham ved at elske og tjene ham. »Og se, jeg fortæller jer dette, så I kan lære visdom; så I kan lære, at når I er i jeres medmenneskers tjeneste, er I blot i jeres Guds tjeneste« (Mosi 2:17).

Hvad vil det sige at elske hinanden? Kærlighed gør, at man bryder sig om. Kærlighed gør, at man lytter. Kærlighed inkluderer. Kærlighed inspirerer. Kærlighed er selve kernen i vores menneskelighed, for vi er børn af Gud, og »Gud er kærlighed« (1 Joh 4:8). Da Frelseren indstiftede nadveren, sagde han: »Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden« (Joh 13:35).

Buddet om at elske hinanden omfatter også dem, som ikke ser verden på samme måde, som vi gør. Ældste Dallin H. Oaks har sagt:

»I mange af livets forhold og situationer må vi leve med forskelligheder. Hvor det er vigtigt, bør vores side af disse forskelligheder ikke fornægtes eller forlades, men som Kristi disciple bør vi leve i fred med andre, der ikke deler vore værdier eller accepterer de lærdomme, som de er bygget på. Faderens frelsesplan, som vi kender på grund af profetisk åbenbaring, gør, at vi er på jorden, hvor vi skal holde hans bud. Det indebærer at elske vores næste af en anden kultur eller tro, ligesom Faderen har elsket os. Som en profet i Mormons Bog belærte om, må vi trænge os frem med »en kærlighed til Gud og til alle mennesker« (2 Ne 31:20)« (se »Elsk og lev med forskelligheder« oktoberkonferencen 2014).

Guddommelig kærlighed undskylder ikke synd – »For jeg, Herren, kan ikke se på synd med den mindste grad af billigelse« – men jeg er ivrig efter at tilgive – så »alligevel skal den, der omvender sig og gør Herrens befalinger, blive tilgivet« (L&P 1:31-32). På tilsvarende vis bør vi heller ikke vige fra at efterleve og forsvare Guds bud, men fuldt ud afspejle Guds kærlighed, vi må også elske hinanden så åbenlyst og fuldstændigt, at ingen kan føle sig forladt, alene eller håbløs.

Frelseren forstår alle vore besværligheder fuldt ud

»Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud« (1 Kor 13:12).

Som mennesker har vi en begrænset forståelse. Vi kan ligesom Nefi sige, at vi »ved, at han elsker sine børn; alligevel forstår [vi] ikke betydningen af alting« (1 Ne 11:17).

Når vi søger svar og vejledning på vores personlige rejse, kan vi sætte vores lid til Gud og den iboende kraft i Jesu Kristi sonoffer. Da Jesus Kristus påtog sig verdens synder, oplevede han samtidigt enhver smerte og lidelse, som noget menneske nogensinde måtte opleve:

»Og han skal gå omkring og lide smerter og trængsler og fristelser af enhver art; og dette for at det ord må blive opfyldt, som lyder: Han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme« (Alma 7:11).

Det er ikke en synd at føle sig tiltrukket af folk af samme køn, og vi kan selv vælge, hvordan vi reagerer på det

Kirken har ikke en holdning til, hvorfor nogle føler sig tiltrukket af folk af samme køn. I 2006 sagde ældste Dallin H. Oaks:

»Kirken har ingen holdning til, hvad disse tendenser eller tilbøjeligheder skyldes, herunder dem, som vedrører tiltrækning mod samme køn« (interview fra 2006 med ældste Dallin H. Oaks og ældste Lance B. Wickman: »Same-Gender Attraction«).

At føle sig tiltrukket af samme køn er ikke en synd. Ældste M. Russell Ballard har sagt:

»Lad os sige det tydeligt: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige mener, at »oplevelsen med tiltrækning mod en af samme køn er en kompleks virkelighed for mange mennesker. Tiltrækningen er i sig selv ikke en synd, det er det at følge den. Selv om personer ikke selv vælger at føle en sådan tiltrækning, vælger de dog, hvordan de vil reagere på den. Kirken rækker ud med kærlighed og forståelse til alle Guds børn, herunder [dem, der føler sig tiltrukket af mennesker af samme køn]« (»The Lord Needs You Now!«, Ensign, sep. 2015, s. 29).

Selv om tiltrækning mod en af samme køn ikke er en synd, kan det være en udfordring. Selv om man ikke selv har valgt at have disse følelser, kan man godt forpligte sig til at holde Guds bud. Forældre til et barn, der oplever at føle sig tiltrukket til en person af samme køn eller identificerer sig som homoseksuel, bør vælge at elske og favne det barn. Sidste dages hellige bør som et samfund af kirkemedlemmer skabe et velkommende fælleskab.

»Og han opfordrer dem alle til at komme til sig og tage del i hans godhed, og han afviser ingen ... alle er lige for Gud« (2 Ne 26:33).

Folk, som efterlever Guds love, kan deltage fuldt ud i Kirken

»Nu forstår jeg, at Gud ikke gør forskel på nogen« (ApG 10:34).

Gud lover, at dersom vi adlyder hans love, vil vi få evig glæde, og han holder altid, hvad han lover. Det er klart, at mennesker, som føler sig tiltrukket af folk af samme køn eller som betegner sig selv som homoseksuelle, kan afgive og holde løfter mod Gud. De kan vandre i hans lys. De kan deltage fuldt ud i Kirken.

»Hvis medlemmer føler sig tiltrukket af sit eget køn, men ikke indlader sig på nogen homoseksuel adfærd, bør ledere støtte og opmuntre dem i deres beslutning om at efterleve kyskhedsloven og kontrollere syndige tanker. Disse medlemmer kan få kirkekaldelser. Hvis de er værdige og opfylder alle andre betingelser, kan de også få tempelanbefalinger og modtage tempelordinancer« (*Håndbog 2: Kirkens forvaltning*, 24.4.6).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Vi elsker dem som Guds sønner og døtre. De har måske visse tilbøjeligheder, som er stærke, og som kan være vanskelige at kontrollere. De fleste mennesker har tilbøjeligheder af den ene eller anden form på forskellige tider. Hvis de ikke handler i overensstemmelse med disse tilbøjeligheder, kan de gå fremad som alle andre medlemmer af Kirken. Hvis de bryder kyskhedsloven og Kirkens moralske standarder, så er de underkastet Kirkens disciplinering, ligesom alle andre« (se »Hvilke spørgsmål stiller folk om os?«, oktoberkonferencen 1998).

Uanset personlige vilkår kan en person bidrage til Herrens sag for nuværende, og vedkommende kan både her og herefter forvente, at vedkommendes trofasthed vil kaste de samme velsignelser af sig, som Gud har lovet enhver, der på tilsvarende vis er trofast. Ældste D. Todd Christofferson har sagt:

»Alle har gaver; alle har talenter; alle kan bidrage til udfoldelsen af den guddommelige plan i hver generation. Meget af det, der er godt, meget af det, der er essentielt – tilmed alt, der nogle gange er nødvendigt lige nu – kan opnås under omstændigheder, der ikke er ideelle. Mange af jer gør jeres allerbedste. Og når I, der bærer jordelivets tungeste byrder, står frem for at forsvare Guds plan til ophøjelse af sine børn, er vi alle parate til at marchere. Vi vidner tillidsfuldt om, at ethvert afsavn og tab blev forudset i Jesu Kristi forsoning, og i sidste ende vil der blive kompenseret for alt for dem, som vender sig til ham. Ingen er forudbestemt til at modtage mindre end alt det, som Faderen har til sine børn« (se »Hvorfor ægteskab, hvorfor familie«, aprilkonferencen 2015).

Kyskhedsloven er gældende for alle Guds børn

Seksuel renhed er en væsentlig del af Guds plan for vores lykke. Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har erklæret:

»Den første befaling, som Gud gav til Adam og Eva, vedrørte deres mulighed for som ægtemand og hustru at blive forældre. Vi erklærer, at Guds befaling til sine børn om at mangfoldiggøre sig og opfylde jorden stadig er gældende. Vi erklærer endvidere, at Gud har befalet, at formeringens hellige kraft kun må anvendes mellem en mand og en kvinde, der er lovformeligt viet som ægtemand og hustru« (»Familien: En proklamation til verden«).

Seksuelle forhold mellem en mand og en kvinde, der ikke er gift, eller mellem mennesker af samme køn, er syndige, de strider imod en af vor himmelske Faders vigtigste love, og de står i vejen for vores evige udvikling.

»Herrens kyskhedslov er afholdenhed fra alle seksuelle forhold uden for ægteskabet og troskab i ægteskabet. Seksuelle forhold er kun passende mellem en mand og en kvinde, der er lovformeligt viet som ægtemand og hustru. Ægteskabsbrud, utugt, homoseksuelle forhold og al anden uhellig, unaturlig eller uren praksis er syndigt« (se *Håndbog 2: Kirkens forvaltning*, 21.4.5).

Mennesker af enhver seksuel observans, der overtræder kyskhedsloven, kan forlige sig med Gud gennem omvendelse.

»Du må ikke begå ægteskabsbrud; og den, som begår ægteskabsbrud og ikke omvender sig, skal stødes ud. Men den, som har begået ægteskabsbrud og omvender sig af hele sit hjerte og forsager det og ikke gør det mere, skal du tilgive« (Lære og Pagter 42:24-25).